

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 3. In prosperitate quoque assistit Deus confidentibus in eum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

felicitatem. Omnino verissime mili dic
posse videtur, quod tales hac ratione multo
excellentius ab omni malorum genere liben-
sint, quam si mala nulla paterentur. S. Bernar-
dus, si quandoque nihil sibi tolerandum ac-
cidisset, tanto Deum perdendi metu angeba-
tur ut ad majorem securitatem cum Deo se-
per commorandi, enixè eum rogaret, ne se
relinqueret umquam sine tolerantia affliccio-
num; adeò ut, quicunque tandem casus nobis
eveniat sive injuriâ temporum ut solemus
loqui, sive hominum malitiâ, sive nostrorum
sit mors amicorum, sive propria corporis
nostrî infirmitas & adversa valetudo, sive
quocunque aliud infortunium divina ordi-
nante providentia, rebus nostris accidat, nun-
quid desinet vera nos felicitas prosequi, & in
omnibus se nobis comitem præbere, si spe-
remus in eo qui nostra est felicitas, & praes-
nobis assistit in omnibus adversitatibus se-
cundum ejus ipsius testimonium infallibiliter.
Cum ipso sum in tribulatione.

§. III.

*In prosperitate quoque Deus assistit consi-
dentibus.*

Minimè verò hæc sic dicta velim quasi
nos destituat Deus in prosperis & se-
cundum

cundis rebus, modò hæ nihil imminuant de
confidentiæ studio quo divinæ ejus Provi-
dentiæ totos nos acbemus regendos com-
mittere. Quot numerare possemus illustres
omnium ætatum personas quæ rore cœli &
consolationum spiritualium abscondito mā-
na saturatæ, etiam pinguedinem terræ & bo-
norum temporalium ubertatem comedē-
runt. Ipsa adeo prosperitas fructus illis est di-
vinæ misericordiæ secundum Dei ipsius
promissionem, qua se obligavit devotis sibi
familis ad effundendas super ipsos, ipsorum
familiam, liberos, terram, omnemque hære-
ditatem ac possessionem pleno copiæ cornu
cœlestes benedictiones. Sic per Moyson olim
pollicitus fuit Judæis in hæc verba: *Venient
super te universæ benedictiones istæ. Benedictus
tu in civitate, & benedictus in agro, benedictus
fructus ventri tui, & fructus terræ tuae, fru-
ctuque jumentorum tuorum greges armento-
rum tuorum & caula ovium tuarum? Bene-
dicta horrea tua & benedictæ reliquia tua. Be-
nedictus eris ingrediens & egrediens.* Deut. 28.
Nos quoque vicissim sine intermissione be-
nedicemus ac laudabimus Deum Dominum
nostrum tam misericordem, tam liberalem,
tam amantem nostri, omnia bona nostra &
possessiones nostræ, & omnia quæ intra nos,
sunt

sunt benedicent nomini sancto ejus, omnia nostra benedicent, omnes venæ, omni viscera, omnes artus, omnes cordis motus, omnes mentis nostræ cogitationes, omnes corporis capitis nostri gratias agent Deo. *Omnia offa mea dicent: Domine quis similis tibi?* Et quia naturæ nostræ tenuitas non sufficit dignæ gratiarum actioni, invitabimus cœlum & terram & omnia quæ in iis sunt, ut confonatis nobiscum vocibus, totis viribus omnique conatu laudent & glorificant Deum. *Benedicite omnia opera Domini Domino.* dicimus cum tribus pueris in fornace Babylonica canentibus. *Laudate eum superexaltate eum in secula.* *Benedicite Angeli Domini Dominum.* *Benedicite cœli Domino,* &c. Dan. 3.

§. IV.

Quid spectet Deus in adversitatibus nostris.

Verum quia prosperitates magis suspectæ sunt & periculose quæ Syrenum more blandiendo seducunt aut mollium instar pulvinarium facilem præbendo somnum, oblivionem inducunt retinendæ in Deum fiduciæ quam ad res creatas transferunt, idcirco mavult Deus fideles sui cultores miraculoſe etiam modo in tribulationibus delectare.